

ฝึพายโต้เรือ

อาจารย์คมเอก กวินอัครฐิติ

<https://youtu.be/XAtNHp8o6Kw?si=1VUimykjeHWEF5MD>

วันนี้ก็มาแบ่งปันในเรื่องของผีพายใต้เรือนะครับ
พระวณะพระเจ้า ในพระวณะพระเจ้าตอหนึ่งนะครับ
อาจารย์ เปาโล ได้เขียนไว้ในพระธรรม **1โครินธ์ 4:1 (KJV)**
ได้พูดถึงเรื่องของผู้รับใช้ มีคำบอกว่าทุกคน เป็นผู้รับใช้
ของพระคริสต์แล้วจริง ๆ คำว่าผู้รับใช้ ในภาษากกรีก
ใช้คำที่น่าสนใจมากๆ ประหลาดมากใช้คำว่า ฮูเปอร์เรทัส
(hyper ratus) เป็นภาษากกรีกที่ใช้กับ การพูดถึงอาชญากร
เช่นสมมุติบอกพี่แกะเป็นผู้รับใช้พระเจ้า แต่ผมบอกว่า
พี่แกะเป็นโจรอะไรแบบนี้ คือประมาณว่าเปาโลพูด
คำที่ฟังแล้วมันแปลกๆนะครับ ก็คือว่าคำว่า ฮูเปอร์เรทัส
(hyper ratus) เป็นการพรรณนาถึงอาชญากรระดับล่างสุด
ในยุคสมัยโรมัน แล้วคำนี้มันถูกเป็นผู้รับใช้ยังไงนะครับ

ผมจะเล่าประวัติศาสตร์ให้ฟังนิดหนึ่งนะครับ คำว่า
ฮูเปอร์เรทัส (hyper ratus) ในสมัยโบราณเนียเป็นอาชญากร
ขั้นต่ำสุดเป็นทาสแรง ต่ำสุด ถูกทำโทษ ใครเคยดูหนังที่เป็น

หนังโรมัน จะมีแบบถูกจับจากคนชั้นสูงไปเป็นทาส จะถูกจับ
ไปใช้ชีวิตในเรือลำใหญ่

ในสมัยก่อน จะมีเรือรบใช้ม้าครั้ง แล้วในเรือรบ
ข้างล่างเนี่ย ถ้าใครเคยเข้าไปดูนะ ใครเคยดูหนังสมัยกรีก
จะเห็นเลย มันจะเป็นเหมือนโຕ้ะ โຕ้ะกินข้าวโรงอาหาร
เป็นเก้าอี้นั่งยาวๆ อยู่สองข้าง แล้วก็จะมีทาสล่ำๆ
ถูกล่ามโซ่เอาไว้ แล้วก็จับผีพาย แล้วก็พายพร้อมกัน
เพื่อจะฝาคลื่นทะเลไป คำเนี่ย คำว่า ฮูเปอร์เรทัส (huper
ratus) ใช้ในการเรียกคนกลุ่มนี้ แปลกไหมครับ

พูดง่ายๆคือเขาคือเครื่องยนต์ขับเคลื่อนเรือไปครับเปาโล
ทำไมถึงใช้คำพูดนี้ ในการที่อธิบายถึงคนอย่างพวกเรา
ที่เป็นผู้รับใช้พระเจ้า ที่ต้องถูกล่ามโซ่ไว้ นั่งกับม้านั่ง
พร้อมๆกับคนอื่นๆ ใช้หยาดเหงื่อแรงกาย ทั้งหมดที่เหลือเพื่อ
จะขับเคลื่อนเรือฝ่าทะเลไปให้ได้ นะครับ นี่คือความหมาย
สิ่งที่เปาโลต้องการอธิบาย ลักษณะของการเป็นคริสเตียน
นั่นเอง

ทั้งชีวิตของผู้ชาย คนกลุ่มเหล่านี้ เขาจะไม่ถูกแยก
ออกจากคนอื่น หมายความว่าผู้ชาย ลักษณะที่เป็นทาสนี้นะ
จะต้องนั่งในม้านั่งเอนไปเรื่อยๆทุกวัน เลิกงานพร้อมกัน
เริ่มงานพร้อมกันแล้วอยู่ไม่ได้ด้วย

ข้อคิดหนึ่งที่เกิดจากคำนี้คือว่า พี่น้องเราเป็น
คนร่วมผีพายด้วยกัน ท่านกำลังถูกล่ามโซ่ติดกับใบพาย
อันใดอันหนึ่งแล้วก็ต้อง ออกแรงพร้อมๆกันเพื่อช่วยให้เรือ
ไปข้างหน้า เช่นเดียวกัน พี่น้องที่ซลบุรีก็ไม่ต่างกับ
ฮูเปอร์เรทัส (huper ratus) ที่ท่านจำเป็นจะต้อง นั่งพายเรือ
พร้อมกับคนข้างๆ พี่น้องการเป็นคริสเตียนไม่ใช่การแะ
มาโบสถ์ พอใจก็กลับบ้าน กินข้าวเสร็จไม่มีอะไรก็ไม่ทำ
ร่วมโปรแกรมทุกอย่างที่เป็นโปรแกรมคริสตจักรแต่ไม่ได้ร่วม
ทำอย่างอื่นเลย ลักษณะที่พระคัมภีร์ตรงนี้บอกเรา
เหมือนมีพันธะ พันธนาการที่จะอยู่ด้วยกัน ในการปรนนิบัติ
รับใช้พระเจ้าด้วยกันไปจนถึงวันสุดท้าย

เมื่อเรากระโดดเข้าสู่งานรับใช้พระเจ้าเรามีลักษณะหนึ่ง
ก็คือว่าเราจำเป็นจะต้องมีคนอยู่เคียงข้างเรา พี่น้องเรา
ทำงานคนเดียวไม่ได้

ฮูเปอร์เรทัส (huper ratus) อธิบายว่า การที่เราเป็น
คริสเตียนรับใช้พระเจ้าเราต้องไปด้วยกัน เราต้องทำด้วยกัน
แล้วเราต้องร่วมไม้ร่วมมือกัน อย่างอาทิตย์หน้า เราจะเปลี่ยน
ดูว่า เราจะลองไปกลุ่มแคร์ตามบ้านดู ไปบ้านพีแกะพีก็้อย
พี่น้องถ้าเรามีบ้านที่เราสามารถเปิดได้นะครับ เราต้อง
ร่วมแรงร่วมใจกัน เพราะบ้านพีแกะพีก็้อยอาจจะแตกได้
เพราะว่า ผมดูแล้วท่าทางจะแน่น นั่งกันเป็นปลากระป๋อง
เราต้องมีส่วนร่วม ทุกครั้งที่เราพอจะมีโอกาสในการรับใช้
พระเจ้าได้

เพราะว่างานที่ทำ นอกจากเราต้องทำงานด้วยกัน
ยังมีลักษณะหนึ่งก็คือว่างานมันใหญ่มาก จนไม่สามารถ
จะพายคนเดียวได้ บางคนบอกว่า อื้อย อาจารย์โบสถ์นี้

ไม่ต้องมีผมก็ได้ ใสอะ โบทถไม่ต้องมีท่านก็ได้ แต่มีมันดี
กว่ามาก

การที่มีท่านอยู่ในกลุ่มที่ชลบุรี มาจากระยอง ดีกว่ามาก
ที่จะเห็นหน้าพี่หมวยทุกอาทิตย์ บางคนไม่เห็นหน้าพี่หมวย
กลับบ้านไปอาจจะนอนไม่หลับ พี่หมวยหายไปไหน ทำไม
ไม่มา ทำไมเป็นอะไรไป กลัดกลุ่มใจนอนไม่หลับ เหมือนกับ
วันหนึ่งพี่ติกไม่เห็นหน้าพี่เกาะพี่ก้อย วันนี้เครียดจังเลย
นอนไม่หลับ ไม่เห็นหน้าเกาะก้อยตั้งวันหนึ่ง หมายความว่า
ว่าไงครับ มันไม่เห็นคนมาผีพายข้างๆอะ

เราถูกพันธนาการเพื่อเราจะอยู่ด้วยกัน เพื่อเราจะ
ทำงานด้วยกัน แล้วเราทำคนเดียวไม่ได้ เราจำเป็นต้อง
ทำงานด้วยกันทุกคน นี่คือนิยามของผู้รับใช้แบบ
ฮูเปอร์เรทัส (hyper ratus) ที่ถูกไว้ในพระวอพระเจ้า
ท่านไม่ได้ถูกเรียกมาทำงานรับใช้พระเจ้าคนเดียว

สิ่งนี้เป็นลักษณะหนึ่งที่ถูกกล่าวไว้ในพระวอพระเจ้า
สิ่งหนึ่งที่สำคัญก็คือเราาร่วม รับใช้กัน เพื่อจะเอาเรือ

หรือคริสตจักรของพระเจ้า ฝ่าลมพายุไปได้ แล้วพี่น้อง
อย่างหนึ่งที่สำคัญมากๆ บางคนบอกว่า ผมไม่ใช่อาจารย์นี่
ผมไม่ได้เป็นศิษยาภิบาล

พี่น้องฟังดีๆ นะครับ การทรงเรียกของคนที่นั่งไฟพายไม้
มานั่งเดียวกันข้างๆ ก็สำคัญพอๆ กับท่าน พี่น้องเข้าใจ
ไหมครับ มันสำคัญเท่ากัน บางคนในห้องนี้จะมีบ้ำเหน็จ
มากกว่าผมก็ได้ แต่ต้องแข่งกันนิดหนึ่ง เพราะผมเป็น
พวกขยันมาก มากถึงมากที่สุด

หมายความว่าไงครับ เราจำเป็นคริสตจักรจำเป็นต้อง
มีไฟพายจำนวนมาก ช่วยกันอยู่ภายใต้ท้องเรือ
แล้วคนส่วนมากอยู่ภายใต้ท้องเรือเพราะอะไร ไม่ได้โชว์หน้า
โชว์ตา พี่น้องรู้ไหมครับ คริสตจักรที่มีคิลิปจำนวนมาก
มีพันธกิจจำนวนมาก ผมทำแค่ส่วนเล็กๆแค่นั้นเอง พี่น้อง
ที่เหลือมีส่วนเป็นอย่างมาก เป็นไฟพายที่อยู่ใต้เรือลำใหญ่
และเป็นตัวขับเคลื่อนให้งานของพระเจ้าไปข้างหน้า

นี่คือประสบการณ์หนึ่งของคำว่า ฮูเปอร์เรทัส (hyper ratus) ที่อยู่ดีๆเปาโลก็บอกว่า เอาชื่อผู้รับใช้ ใช้คำว่าทาส ใต้เรือมาพูดคำว่าผู้รับใช้ดีกว่า เพื่อจะได้เห็นภาพของสิ่งนี้

ที่สำคัญก็คือว่า ฮูเปอร์เรทัส (hyper ratus) หรือทาส นี่นะครับมีลักษณะของการทำงานอย่างสุดขีด แล้วเมื่อเรือ แล่นจบ เวลาได้รางวัล ทุกคนจะได้รางวัลเท่าเทียมกัน สำหรับฝีพายทุกคนที่อยู่ใต้เรือและไม่ทิ้งการงานไป พี่น้องเอเมนใหม่ครับ ในธรรมชาติของทาสประเภทนี้ ถ้ามีคนใดคนหนึ่งอยู่หรือไม่ทำงานนี่นะ สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่า จะโดนลงโทษอย่างหนัก เป็นภาพของการที่ว่าทำให้เสีย ฝีพายไปฝีพายหนึ่ง

เพราะฉะนั้นทัศนคติที่สำคัญมากๆเลยก็คือว่า ท่านคนใดคนหนึ่งมีผลอย่างมาก เกี่ยวกับการมีชัยชนะ หรือแพ้ของ คริสตจักร ห้ามคิดเด็ดขาดไม่เป็นไรหรอก วันนี้พร่าวไม่ต้องมากก็ได้ ไม่ได้ น้องพร่าวต้องมา ถ้าคุณลุงมาไม่เจอน้องพร่าวคุณลุงคงเสียใจ กลับมา ใจ

วันนี้ไม่เจอน้องพราว เสียใจจังเลย จริงไหมครับ ไม่มีใคร
มาถือถ้วยมหาสนิท ใจ แบบไม่ได้ เราเป็นส่วนสำคัญจริงๆ
ในการที่จะเห็นว่า การงานของพระเจ้าสำเร็จหรือเปล่า
ในบางเรื่อง เมื่อคนใดหยุดพายเรือ เรืออาจจะไปไม่ถึง
ไหนเลย ก็เป็นไปได้

เราต้องเรียนรู้กันหนึ่งว่า ลักษณะแรกของการ
ที่เปาโลใช้คำว่าผู้รับใช้เป็นฮูเปอร์เรตัส (hyper ratus)
ก็คือว่า มันมีการพายเรือไปด้วยกัน ที่จำเป็นจะต้อง
ทำงานร่วมกัน ผูกพันมัดโซ่เอาไว้ อยู่เป็นพันธนาการที่ต้อง
มีการปรนนิบัติรับใช้ ถ้าคนอื่นทำเราก็ควรจะมีส่วนร่วมด้วย

แน่นอนเราอาจจะไม่ได้มีส่วนร่วมในทุกเรื่องมันเป็นไป
ไม่ได้ พระเจ้าอาจจะใช้ท่านไปขมกเขม่นในบางเรื่อง
บางคนสมมุติวันหนึ่งพระเจ้าเรียกพี่ก็อยเป็นผู้นำนมัสการ
ที่กลุ่มที่ชลบุรี งานหลักก็คงจะต้องไปเตรียมเพลงอะไรนี้
แต่ว่าบางอย่าง ถ้าเราพอจะมีเวลาเหลือ เราควรจะไป
ร่วมผีพายด้วย

พี่น้องอยากเป็นคนเข้าสวรรค์แล้วมีบำเหน็จใหม่ซะ
เอาจริงหรือ ไม่ยกนี่คือไม่เอาเลยใช่ไหม เข้าสวรรค์กันใหม่
ยกกันแล้ว เข้าแบบสิ้นไร้ไม้ตอกนะ ไม่มีอะไรเลย เอาใหม่
มันเรื่องอะไร ถ้าเราเข้าไปแล้วมันมีได้ พี่น้องว่าจริงไหม
เพราะฉะนั้นท่านต้องเอาโซ่มัดตัวเองแล้วอยู่ร่วมไฟพาย

ถามว่าอาจารย์แล้วมันไม่มีอะไรให้ทำ พี่น้องก็แค่
เสนอหน้าเข้ามาเดี๋ยวท่านก็มีอะไรทำเอง ผมว่าโบสถ์เรา
ก็เป็นโบสถ์หนึ่งนะครับที่มีพันธกิจให้ทำอะไรเยอะจริงๆเลย

ถ้าท่านไม่ขี้เกียจก็มีอะไรทำหมดแน่ๆ สมัครมาอ่าน
หนังสือเสียง มีทำอะไรให้ทำเต็มไปหมดเลย อยู่ไกลก็ทำได้
อยู่ต่างประเทศยังทำได้เลย ส่งคลิปเพลงเสียงมาออก
รายการผมก็ขึ้นให้เกือบทุกอัน แต่ว่าถ้าเสียง
มันทรมาณใจมากก็ไม่ต้องส่งมาก็ได้ นี่คือความหมาย
แรกของคำว่าผู้รับใช้หรือเป็นนิยามแรกที่เราควรจะต้องมี
คือว่าพี่น้องเราไม่ฉายเดี่ยว เราไม่ได้มาเพื่อจะเป็น

ผู้มีการไขว้มน้ำสูงส่ง ไม่ใช่ नियามพระคัมภีร์

เรามาที่จะไปรับใช้ด้วยกัน

1 โครินธ์ 4:1 (KJV)

1 ให้ทุกคนถือว่าเราเป็นผู้รับใช้ของพระคริสต์

และเป็นผู้อารักขาสีงลับของพระเจ้า

แน่นอนเมื่อท่านตัดสินใจลงเรือ ผู้ใช้ตัวเองไว้กับมือ
แล้วผู้ตัวเองไว้กับฝีพาย และพยายามจะ พายเรือไปเรื่อยๆ
พี่น้องคงจะมีโอกาสได้มีความคิดนี้ขึ้นมาในใจว่า เออ
หยุดเถอะ จะทำไปทำไม ไม่เห็นมีใครมาชื่นชมเลย
ไม่เห็นมีใครมาสนใจเลย ที่ดีนรแล้วก็เหน็ดเหนื่อย
ทำไมต้องทำด้วย ไม่เห็นมีใครจะมาสนใจเลย แต่พี่น้อง
พระบิดาผู้ทรงสถิตในที่ลับ ทรงทอดพระเนตรอยู่
พี่น้องจะสนอะไร พี่น้องทำดีก็คงอยากให้คนที่
สามารถอวยพรท่านหรือให้ท่านเห็น สิ่งที่ท่านทำจริงไหม
เพราะฉะนั้นแน่นอนบางที่อาจจะไม่มีใครเห็นท่านทำใน
ที่ลับ แต่พระเจ้าผู้ทรงสถิตในที่ลับจะอวยพรท่าน

ถ้าพี่น้องนะครับไม่ได้มีความมั่นใจจริงๆพยายามจะเอา
ตัวเองมัดโซ่แล้วก็ล็อกเอาไว้ วันหนึ่งมารซาตานจะดึงท่าน
จากพื้นที่ที่เป็นที่มั่นของท่านในใต้เรือที่ท่านถูกฝาก
ตำแหน่งเอาไว้ตรงนั้น แล้วถามว่าเมื่อไหร่ล่ะเราจะออก
มาจากใต้เรือได้ ก็เมื่อเรือถึงฝั่ง หลายคนพาย
พายจนหมดแรงแล้วแล้วก็อาจจะเสียชีวิตไปในที่สุดก็
ได้ คนเหล่านี้ถูกล่ามไว้กับ ไม้กับพื้นที่เพื่อจะทำ

คริสเตียน หมายความว่า ท่านห้ามกระโดดออกจากเรือ
ท่านอาจจะพยายามหนีจากที่มั่นของท่าน เพราะแรงกดดัน
ที่มาบนชีวิต การเป็นทาสอยู่ใต้เรือ มันสะท้อนเรื่องหนึ่งคือ
มันอยู่ภายใต้แรงกดดัน หลายครั้ง แม่ไม่เข้าใจเรา หลายครั้ง
พ่อไม่เข้าใจเรา ภรรยาไม่เข้าใจเรา คนรอบข้างไม่เข้าใจเรา
เราอยู่ภายใต้วิถีความกดดันของการยื่นหยัดจะมาเป็น
คริสเตียน ล่าสุดลูกของพี่แกะ พี่ก้อยนะครับ
ไปอยู่ที่ออสเตรเลีย ผมก็ไปคุยกับเขาตอนที่เขา มาแบ่งปัน
ผมบอกแม่เล่าอะไรให้ฟังเยอะ แม่เล่าอะไรหรืออาจารย์

แล้วผมก็บอกว่า ก็เล่าหลายเรื่อง แบ่งปันนั้นให้ฟังหน่อยสิ
เขาก็บอกว่า เขาตัดสินใจมากๆ ผมเห็นสิ่งหนึ่งเลยพี่น้อง
ถ้าเราเป็นคนตั้งใจกับพระเจ้า ลูกหลานจะเป็นคนอย่างนั้น
น้องมิ่งได้งาน ปกติที่ออสเตรเลีย เขาก็ได้งานเป็นเซฟ
อะไรอย่างนี้ แต่เขาเรียนเซฟด้านขนม

อยู่ดี ๆ วันหนึ่งโรงเรียนเก่าเขา ก็คือร้านอาหารเดิม
ก็ยื่นเสนองานให้เป็นผู้จัดการ เป็นเมเนเจอร์ แต่มีเงื่อนไขว่า
คือต้องทำวันอาทิตย์ด้วย น้องมิ่งเลยเสนอกลับไปว่า
ขอโทษนะคะ หนูทำอะไรก็ได้จันทร์ถึงเสาร์ จะใช้หนู
ถึงกี่โมงก็ได้ แต่วันอาทิตย์หนูไม่ทำงานค่ะ แล้วพอเขาถาม
อีกแล้วบอกมีผู้จัดการที่ไหนเขาไม่ทำงานวันอาทิตย์กันบ้าง
ก็ไม่ต้องเป็นผู้จัดการก็ได้ค่ะ

พี่น้องเข้าใจไหม เพราะฉะนั้นสิ่งหนึ่ง ต้องยื่นหยุด
หลักการของพระเจ้า แล้วโดยเฉพาะเรื่องที่อันตรายที่สุด
ไม่ใช่ช่วงที่ท่านอยู่ในความยากลำบากนะ ช่วงที่ท่านกำลัง
ยากลำบากลูกหลานไม่โอเค งานก็ไม่ค่อยดี เงินก็ไม่ค่อยมี

ท่านก็อาจจะ แสวงหาพระเจ้า แสวงหาพระเจ้า พอพระเจ้า
เริ่มอวยพรท่าน ท่านก็หลงลืม ตอนที่ท่านเริ่มจบหมอบ
อินเทิร์นแล้ว โดนเลิกมีคนมาโขกสับฉันแล้ว ฉันกลายเป็น
หมอบแล้ว คุณหมอบปาล์มนั่งอยู่ในโรงพยาบาลแล้ว
แบบมีคนไข้มาตรวจเป็น resident ไปแล้วอะไรอย่างนี้
นะครับ ก็ไม่มีอะไรทุกข์ใจนี่

ช่วงนี้แหละเป็นช่วงที่อันตรายที่สุด เพราะท่านจะออก
จากพื้นที่ ที่พระเจ้าเรียกท่านทำหรือเปล่า ท่านจะเหมือนเดิม
หรือเปล่า น้องมินคนนั้น พอเริ่มไปเรียนหนังสือ เรียนจบ
ได้ทุนอะไรมากมายแล้ว มินจะเป็นคนเดิมหรือเปล่า

พี่น้องอย่ากระโดดออกจากเรือ อย่ากระโดดออกจาก
งานฝีพายของการรับใช้ อย่าออกจากพื้นที่ตำแหน่งของท่าน
ที่ท่านได้จองที่นั่งเอาไว้ จนกว่าวันหนึ่งท่านจะพาย
ไม่ไหวแล้ว เพราะมันมีรางวัลในตอนท้ายเมื่อเรือมันไปถึงที่

พี่น้องต้องยอมรับกับสิ่งหนึ่งว่า มันต้องมีแรงกดดัน
เกิดขึ้น ผมสอนพระวจนะพระเจ้ามาสี่ปี สิ่งที่ผมเห็นก็คือว่า

คนจำนวนมากมีทั้งมาแล้วก็ไป บางคนก็อาจจะไปเพราะ
พระเจ้าเรียก ผมก็อวยพรทุกคนที่ไป แต่ประเด็นก็คือ
บางคนก็ไปเพราะว่า อาจจะทนกับแรงกดดันบางอย่างไม่ไหว
บางคนบอกทนกับคำสอนไม่ไหว พี่น้องคำสอนมันมีหลัก
พระคำที่รับบอกเลยว่าต้องทน

แน่นอนผมไม่ได้ไปพูดคำหยาบกับท่านส่วนตัว
ไม่ได้เอาเรื่องของท่านขึ้นมาแฉการเทศนา เพราะฉะนั้น
มันเป็นเรื่องหลักการทั่วไปทั้งสิ้น เรื่องการไม่ทำบาป เรื่องการ
ไม่โกงเงิน เราจำเป็นต้องยืนหยัดแล้วอยู่ภายใต้แรงกดดัน
ที่มาจากพระเจ้า

สุดท้ายถ้าเราเป็นคนที่ไม่ฝึกเนื้อหนังจนอยู่มือ
ผมแนะนำหลายคน ชอบเที่ยว ชอบเอ็นเตอร์เทน ชอบดูหนัง
ชอบดูโซเชียลเน็ตเวิร์ก พูดตรงๆนะครับ ผมก็ดู แต่พี่น้อง
ต้องดูในปริมาณที่พอดีๆ ไม่มากเกินไป เพราะวันหนึ่ง
ถ้าท่านฝึกเนื้อหนังของท่านจนเคยชินเกินไป เนื้อหนัง

จะทำให้ท่านเริ่มออกไปจากเรือ เนื้อหนังจะฝึกให้ท่าน
เป็นคนที่ไม่เดินตาม มันต้องออกแรง อยู่ในเรือมันต้องพาย

แล้วสุดท้ายท่านจะไปไม่ถึงในที่สุด เมื่อถึงเวลาเนื้อหนัง
จะหลอกลวงให้ท่าน มีความคิดว่า อย่าทำเลย ช่วงเปิดโบสถ์
แรกๆ ก็เหนื่อยมากๆ เพราะว่า ทำทุกอย่าง ไม่ว่าจะเซตอัฟ
ทุกอย่าง ผมต้องทำเองหมด ไม่มีใครทำเป็นแม่แต่คนเดียว
ผมทำเป็นอยู่คนเดียว แล้วผมเก่งสุดตอนนั้น
เพราะว่าไม่มีใคร มีผมเก่งสุดเพราะมีคนเดียว

ผมก็ต้องทำงานเยอะมากเลย ไม่ต้องพูดเรื่องวันเสาร์
ไม่มีโอกาสได้ไปเที่ยวเลย หลายปีเลย แล้วก็ค่อนข้างจะ
งานหนักเพราะตัวเองด้วย เพราะหาเรื่องทำด้วยหนึ่ง
แล้วก็สองก็คือว่าต้องรับผิดชอบด้วย แต่พี่น้องพอผมเริ่มมี
ทีมงานมาช่วยเขาก็จะเก่งกว่าผม ผมก็เริ่มสบายขึ้น

แต่ผมพยายามหาโอกาสเสมอที่จะมีส่วนช่วย วันเสาร์
ผมจะพาคุณพ่อคุณแม่ไปกินข้าวทุกสัปดาห์ ผมมีเวลา
ประมาณสักชั่วโมง ผมจะขับ สกู๊ตเตอร์ ไปดูว่ามีอะไร

ให้ผมช่วยม้าย พอไวยวายเสด็จก็กลับ วุ่นวายตอนนั้นเสด็จ
แป็บหนึ่งก็กลับ คนที่จัดอยู่ก็ดีแล้วๆอาจารย์ไปละ
ไม่ต้องมายุ่งกับฉัน ได้จัดสบาย ๆ นี่ตรงนี่เปลี่ยนตรงนี่
กลัองมุนนี่ ผมก็ไปทำอะไรของผม วุ่นวายนิดนึง
แล้วผมก็รู้ว่าเขาคงรำคาญผม แต่ผมก็ไม่รำคาญนะ
เพราะผมชอบ ผมก็เลยไป

ผมก็พยายามจะทำส่วนของตัวเองอย่างเต็มที่ หรือว่า
บางเรื่อง ผมก็ไปยุ่งกับเขาจริงๆ ในบางเรื่อง
ผมพยายามจะผูกมัดตัวเอง เข้ากับพันธกิจหรือการทำงานที่ทำ
เท่าที่พอจะมีส่วนได้ แต่งานหลักผมคือเตรียมสอน
คือเตรียมเทศนาแล้วก็ ไปทำงานส่วนที่ผมจะต้องเป็น

วันพุธที่มีการกระจายแควรี่ไปทั่วๆ ผมก็มีความตั้งใจ
ผมจำได้เลย วันแรกที่เริ่มทำแควรี่ ผมก็จริงๆผมชีวใจ ผมไม่ได้
สัญญาว่าจะไปที่ไหน ผมนอนอยู่บ้านก็ได้ แต่ผมก็ไม่
ผมก็ขับรถออกไป จะไปตั้งใจไปไปแควรี่หนึ่ง เผอิญลืมถามเขา
ว่าเขาจัดหรือเปล่า สรุปเขาไม่ได้จัด ไปถึงบ้าน

บ้านปิดเงียบเลย ก็เลยตั้งใจจะขับไปอีกแคว้นหนึ่ง
เพราะว่ายังเหลือเวลานิดหน่อย ก็ไปหลงทาง
สรุปแล้วก็กลับบ้าน สรุปวันนั้นฟรี

หมายความว่า ก็ตั้งใจจะไม่ออกไปจากเรือ ตั้งใจที่จะ
พยายามทำส่วนที่ตัวเองพอจะทำได้ มากที่สุด ไม่ได้สนใจ
ชะด้วยซ้ำว่าต้องเป็นงานอะไร เพราะผมรู้สึกว่ ผมควรจะ
ต้องเป็นคนที่ผูกมัดตัวเองกับการงานของพระเจ้า อย่าทำตัว
ให้สบายเกินไป ในเวลาที่ยังควรจะต้องสบายเหมือนดาวิด
ออกไปรบไม่รบ ไปเดินริมเฉลียงสุดท้าย ก็ทำบาปในที่สุด

พี่น้องถ้าเหนื่อย ก็ผ่อนแรงแต่ห้ามหยุด สิ่งหนึ่งผมเรียนรู้
ที่จะทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆ จริงๆแรงกดดันหลายครั้ง มักจะมี
มาเสมอบนชีวิต ผมเล่าให้ฟังเรื่องตอนที่ไป จ.อุบลราชธานี
ผมไปพร้อมพี่แกะ พี่ก้อย พี่แกะ พี่ก้อยนั่งข้างหลัง
แล้วพี่ก้อยก็แบ่งปันเรื่องหนึ่งขึ้นมาบอกว่า พระเจ้าพูด
กับพี่ว่าพี่ไปขโมยเงินคนมาตอนเด็กๆ แล้วก็ต้องเอาไปคืน

พอพูดถึง พระวิญญูญาณได้ช่อง พระองค์ทรงตรัสกับผม
เช่นเดียวกัน ว่าผมไปขโมยเงินน้องมา ตอนเด็กๆ เอาไม้
บรรทัดไปแห่กระปุก snoopy เอาคัตเตอร์ ไปกรีด
ให้รูมันกว้างขึ้นบ้าง แล้วก็เอา ไม้บรรทัด ไปแห่
เงินก็หล่นมาร้อยบ้าง ห้าร้อยบ้าง ผมมันได้มัน ก็ขโมยเงิน
มาทีหนึ่ง มันด่าผม ผมด่ากลับไม่ได้ ผมก็ขโมยเงินทีหนึ่ง

พระเจ้าก็เข้าใจ ผมก็เลยต้องพิมพ์ไปขอโทษเขา
แล้วบอกว่าขอเงินบัญชีจะคืนเงินให้ มันน้อยใจ เขาก็เลย
เอาไม่เป็นไรหรอก ผมก็โอเคตามนั้น แต่ประเด็นก็คือ
มันมีอีกเรื่องหนึ่ง ก็คือผมเคยทำธุรกิจหนึ่ง เป็นธุรกิจเก้าอี้หวด

ตอนนั้นพ่อผมเอาเงินมาลงทุนด้วย แต่ว่าพ่อผมไปเอา
เงินพี่ชายผมมาด้วย มาลงทุนในหุ้นของพ่อ ซึ่งมันไม่ใช่
ในส่วนของผม แต่แน่นอนพ่อก็ไม่มีไฟ ไม่มีพระวิญญูญาณ
อะไรมากนัก ก็เจ๊ง คือมีกำไร แต่ผมเอาไปตกแต่ง
ออฟฟิศหมด

ถ้าไรมาสองล้านแต่่งออฟฟิศหมด สวยงามเลิศอลังการ
แต่ว่าเงินหมุนมันก็เลยหายไป แล้วก็ลืมไปแล้ว โดยเทคนิค
ก็คือ มันก็ไม่ได้เป็นความผิดผม ก็บริษัทคุณไม่ได้มาบริหาร
แต่พระวิญญูณสั่งผมชัดเจนมากเลยว่า ให้คืนเงิน โอ้โฮ
ผมก็พอจะรู้ตัวเลขนิดนึง

ผมก็เลยพิมพ์ไป ถามบอกเฮีย ตอนนั้นเฮียลงมาเท่าไร
พิมพ์ตัวเลขมาตกใจ สมมุติร้อยบาท ผมเลยพิมพ์อัตโนมัติ
กลับไปเลยบอกว่า เฮีย เดี่ยวผมคืนยี่สิบห้า คือ มันคง
ไม่ได้ร้อยบาท การลงทุน แต่ว่าคืนประมาณแคยี่สิบห้า
ขอเหมาเลยได้มัย พี่ชายผมเจีบเลย จริง ๆ แล้วคือเค้ารวย
กว่าผมเยอะนะ เค้าก็เจีบเลย แล้วผมก็รีบโอนไปเลย
แล้วก็เค้าบอก แล้วแต่เอก แล้วผมก็เลยเพิ่มจำนวนเงินไปอีก
เช่น เป็นสามสิบ โอนไป เสร็จปั๊บผมก็ตัวเบา ๆ นิดนึง

แล้วผมก็เดินไปหาภรรยาผม ที่รักเนีย ไชว์ตัวเลขให้ดู
เพราะเวลาภรรยาผมโอนให้ใครเวลาพระเจ้าสั่งก็ชอบมาไชว์
ให้ดู ผมก็ไชว์ให้ดูเหมือนกัน อะเนี่ยๆภรรยาบอก โห พอโห

เสร็จปุ๊บ ก่อนเข้าห้องประชุมก็เลยไปเข้าห้องน้ำเตรียมตัว
พระเจ้า ผมไม่สบายใจเลยอะ พระเจ้าก็บอกว่าอีก!
แล้วผมก็โอนไปอีก จากร้อยนึงก็เป็นห้าสิบบ โอนไปเพิ่มไปอีก
คราวนี้พอส่งไปให้เขา เขาก็อวยพรเอกขอให้รำรวย
อะไรอย่างนี้ คือเขาคงพอใจแล้วแหละ เพราะมันผ่าน
มาตั้งสิบกว่าปีแล้ว

พอเสร็จผมก็เข้าไป แล้วอยู่ดีๆ ตอนทำโปรแกรม
ภรรยาผมก็หายไปเลย ผมก็ไม่ชอบ ที่รักหายไปไหน
ทำไมไม่เดินมา เขาควรจะมายืนข้างๆ ผม ตอนที่ผมโปรแกรม

เขาบอกพระเจ้าร้ายใจเขา บอกให้โอนเงินให้ผม
ไม่ใช่ตัวเลขแรกนะ พระเจ้าร้ายใจให้เพิ่มจากตัวเลขแรก
ที่ผมโชว์ให้เขาดู ไปอีกจำนวนหนึ่ง คือเขามีมือสั้นแล้วก็
กระวนกระวาย ว่ามันขนาดนั้นเลยหรือพระองค์ มันไม่น่า
ขนาดนั้นมั้ง แล้วเขาวนไปวนมา จนเขาทนพระวิญญูณ
ไม่ไหว ก็เลยไปโอนเงินให้ผม แล้วก็บอกที่รักดู messenger
หรือยัง ส่งสลิปมาให้ดูว่าโอนเงินมาให้ผม แล้วผมก็บอกว่า

ผมก็โอบน้อมเพิ่มเหมือนกัน เท่ากับจำนวนที่เขาโอบน้อมให้ผม
แล้วยังไม่พอนะ

รุ่งเช้ามา ผมก็พยายามอธิษฐาน พระเจ้าถ้ามันพอแล้ว
ขอพระเจ้ามาสัมผัสสักด้วย อธิษฐานแบบให้พระวิญญูญาณ
คอนเฟิร์มว่าผมพอแล้ว แค่นี้แหละพอแล้ว แล้วผมอธิษฐาน
ปั๊บนะ มันก็มีความรู้สึก วิ๊ด วิ๊ด วิ๊ด อืม ไซ้แล้ว แบบพอแล้ว
พระวิญญูญาณแตะผมแล้ว พระเจ้าคงพอพระทัยแล้ว
ที่ผมทำแค่นี้

ไม่พอจ้า พอวิญญูญาณบอกอีกบอกกว่า ให้อีก!
มันน้อยไป! แล้วผมก็โอบน้อมไปอีก โอบน้อมไปอีก เป็นทั้งหมด
สมมุติร้อยหนึ่งนะ ผมโอบน้อมไปเจ็ดสิบห้าเลย คือผมมีตั้งค์
แต่ผมก็พยายามประหยัด แล้วผมก็ต่อสู้กับพระวิญญูญาณ
อยู่ประมาณวันหนึ่ง ผมก็เชื่อฟังแล้วนะ แต่ยังไม่หมด
พอโอบน้อมไปอีก ปั๊บ ใจ ฟ้าเปิด ชีวิตมีความสุข รู้สึกโล่ง
กระเป๋าบ่า แล้วก็โล่งไปด้วย เออ มีความสุข

มีความสุขจริงๆนะ เหมือนกับเราเชื่อฟังพระเจ้าอะพี่น้อง
เราเชื่อฟังพระเจ้ามากเลย โคตรเชื่อฟังเลย

เหมือนเอาอิสอัคให้อะ เข้าใจไหมแล้วพระเจ้า
ก็คืนอิสอัคให้ โอนไปร้อยนึง ผมก็ได้คืนมาร้อยนึง
อะไอย่างนี้ คือ ภรรยาผม ถวายอิสอัคแทน พี่น้องเข้าใจไหม
ผมถวายอิสอัคพระเจ้าให้อิสอัคคืน แต่ภรรยาผมเนีย
เสียดิสอัคไปเลย

แต่ผมเล่าให้ฟังเพราะอะไรรู้ไหมครับ ผมคอมมิตเลย
ว่าผมต้องเชื่อฟัง เพราะว่าเิ่งรู้ไหมครับ การที่ผมเชื่อฟัง
พระเจ้าง่ายๆเนีย มันจะนำมาซึ่งพระพร สำหรับการงาน
ลูกหลานหรือว่าพี่น้องที่เป็นสมาชิกในคริสตจักร

ผมเรียนรู้จริงๆว่า ผมไม่ควรมานั่งบ่นเลย ว่าผมไม่น่า
ขึ้นรถกับพี่ก้อยเลย พี่ก้อยแบ่งปัน ไม่ได้เกี่ยวกับพี่ก้อย
มันเกี่ยวกับพระเจ้ากับผม แล้วโทษนะครับ ผมเนียสอน
เรื่องคำสาปแข่งไปตั้งเยอะใช้ไหม ชับผีนู่นนี่นั่น
พี่น้องผมผ่านมาสี่ปี พระวิญญาณเพิ่งเปิดเผยเรื่องนี้

จำไม่ได้เลยนะ ไม่เคยจำได้เลย แล้วพอพระวิญญูณ
บอกผมนะ โอ้ มิน่า เลือกเอาเลย สาปแช่ง หรือพระพร
เรื่องอะไร ฉันไม่เอาเงินหรอก ฉันไม่สนหรอก ฉันสนแค่ไม่เอา
คำสาปแช่ง!! เพราะฉะนั้นบางเรื่อง ที่ท่านติด บางคนให้อภัย

แต่พระเจ้าสั่งให้ทำมากกว่าแค่อธิษฐานให้อภัย
สามีเก่าท่านบ้างละ ใครบ้างละ พี่น้องฟังดีๆนะ มันอาจจะ
ไม่จบแค่อธิษฐานให้อภัย หนูให้อภัยแล้วอาจารย์ ทำไมมัน
ไม่หลุดก็พี่ยังไม่ชัดใช้ไง พระเจ้าอาจจะบอกว่าให้อภัยแล้ว
ไม่พอ เอากระเข้าไปเยี่ยมเขาด้วย ไปกราบเท้าเขาด้วย
ถึงจะจบ

พี่น้องเลือกเอา แช่งหรือพร เอาอะไร เรื่องอะไร
ผมไม่เอาคำสาปแช่งหรอกจริงไหม

เพราะอะไร ศักดิ์เคียสใช้คืนสี่เท่า พระเยซูถึงบอกว่า
ความรอดมาถึงบ้านนี้แล้วเห็นไหม กลับใจมันต้องมีการ
กระทำด้วย เหมือนที่ผมทำ ตอนแรกยี่สิบห้าไร่ไหม
สุดท้ายคืนเป็นเจ็ดสิบห้า มันต้องถึงปริมาณที่มันมากพอ

ที่ที่มันควรจะต้องเป็นเลเวลที่พระวิญญูณเป็นคนบอก
เพราะว่า คนกำหนดค่าเสียหายคือผู้พิพากษา ผู้คุม
คุมเขาไว้จนกว่าจะใช้หนี้หมด บางเรื่องที่ท่านก่อ
มันร้ายแรงนะ ทั้งจำทั้งปรับ ติดอยู่ในความลำบากห้าปี
เพราะฉะนั้นปรับเงินห้าหมื่น อะไรอย่างนี้ ผมก็ไม่รู้จริงๆ

เพราะฉะนั้นบางเรื่องที่ติดอยู่ในคำสาปแช่ง ท่านจำเป็น
จะต้องทำให้ถึง พี่น้องเข้าใจไหม ต้องจ่ายราคาระดับหนึ่ง
เช่น โดยเฉพาะเรื่องการให้อภัย ผมเชื่อว่าบางทีมันไม่จบ
แค่ให้อภัยเฉยๆ บางทีอาจจะต้อง ซื่อของไปฝาก บางที
พระเจ้าจะนำให้ท่านเข้าไปกราบเค้ายิ่งที่ บางทีพระเจ้าอาจ
จะบอก ให้ของขวัญวันเกิดเขา พี่น้องมันถึงจะเรียกว่าลืมใจ

ใครใคร่ก็ได้ อธิษฐานให้อภัยแล้วไม่คุยกันอะ
จริงไหม อาจารย์ หนูให้อภัยแล้ว แล้วแค่นั้นหรือ ไม่คุยกัน
สิบห้าปี มันอาจจะต้องมากกว่านั้น บางอย่างอาจจะต้อง
ไปกินโต๊ะจีนด้วยกัน ไปเลี้ยงข้าวเขา อะไรอย่างนี้
พี่น้องเข้าใจไหม

เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ มันเป็นภาพเหมือนการที่เรา
อยู่ภายใต้แรงกดดัน ของการเชื่อฟัง อยู่ภายใต้แรงกดดัน
ของการทำบางเรื่อง หรือว่าบางครั้ง มีคนมากกดดันท่าน

พี่น้องฟังดีๆนะ เวลาท่านสะดุด เนี่ย อย่างมากท่าน
ก็เป็นแผลใช้ใหม่ ต้องเข้าใจเรื่องนึงนะ ว่าจริงๆ ในคริสตจักร
บางครั้ง ถึงแม้จะเป็นคริสตจักรที่ดี บางคนยังเคยอยู่ใน
คริสตจักรที่ไม่ดี คือมีเรื่องเนื้อหนังเยอะๆ แกล้งกัน

ถ้าพระเจ้าไม่นำก็ออกมาเถอะซะ เพราะว่า มันไม่ดี
เนื้อหนัง แต่ว่าถ้าเป็นคริสตจักรที่ดีนะครับ ท่านจำผมไว้นะ
ว่าคริสตจักร มันมีกับระเบิดอยู่ด้วย คนบางคน
จะทำให้ท่านสะดุด

วันหนึ่ง พี่ก็ออกมาร้องเพลง ตั้งใจมากเลย วันนี้ตื่นตื่น
ตั้งแต่บ่ายสี่ แล้วพอมาร้องเพลง พระวิญญาณสถิตเป็น
อย่างมากเลย พอเลิกปุ๊บ พี่ก็ร้องอะไรอะ คือคนนี้ก็อยาก
ขึ้นใจ แต่ไม่ได้ขึ้น แล้วพอพี่ก็ยกได้ขึ้น มีอะไรพิเศษเปล่าเนี่ย

ผมไม่เกี่ยวเขาจัดกันเอง แล้วก็อยู่ดีๆก็มา มี my feel
มาทำให้ท่าน สะอึก

พี่น้องคิดว่ามันเป็นเรื่องธรรมดาหรือมันเป็นเรื่องพิเศษ
ธรรมดามันต้องอยู่ภายใต้แรงกดดัน หรือว่าวันหนึ่งมันไป
นำเกมส์ มีคนบอกว่าเกมส์นี้เองไม่สนุกเลยอะ ช่างมัน ไม่สน

ไปที่อุบล อาจารย์อ้อมมาก็ขึ้นรถ บอกว่าอาจารย์รู้ไหม
แกทำร้านแว่นไง ชอบมีคริสเตียนมาตัด เพราะว่าแก
คิดราคาถูก ได้ยินเค้าพูด อาจารย์คนนี้แปลกนะ พูดถึงผม
เทศนาแปลกๆ นะ เดี่ยวๆ ว่าอาจารย์ฉัน เกือบสวยแล้ว
อย่าเพิ่งๆ ใจเย็นๆ ผมก็บอกไม่เป็นไรหรอก เรียกอะไรก็ได้
อย่าเรียก ด็อก แล้วกัน ไม่ได้คิดอะไรมาก พี่น้องเป็น
เรื่องธรรมดา เป็นผีพายใต้เรือ แรงกดดันเป็นเรื่องธรรมดา

สมมุติวันหนึ่งนะครับ เหมือนอย่างผม จะจีบภรรยา
เมื่อก่อนคือตัวท็อป ภรรยาผมสวยขนาดว่ามีผู้ชาย
เดินตกบันไดด้วย มองภรรยาผม แล้วก็ตกบันไดแบบ
ต่อหน้าต่อตาเขาเลย ตอนที่ผมไปจีบ มีผู้ชายจีบอยู่อีกสี่คน

โหดมากแต่ผมฟังเพลง รู้ว่าเสียงแต่ยังต้องขอลอง แล้วไง
แน่นอน คนดี ก็ต้องมีคนชอบอยู่แล้วจริงไหม
มันก็ต้องนั่นกันหน่อย

ถามว่ามีแรงกดดันไหม เยอะ ใ้ฉันก็ส่งมา
พอผมไปแอฟริกาก็มีคนส่งมา โทรมา ซ่อม macbook ให้
ยกน้ำตบูกี้ให้ ภรรยาผมมีของเต็มเลย พวกนี้ก็ได้แค่ส่งของ
ผมไปอยู่นุ่นเลย ผมซื้อตัวไปนุ่นเลย

หมายความว่าไงครับ ในหลายครั้ง ทำบางเรื่องมันต้องมี
มีแรงกดดัน ทำโบทส์ถามว่า ถ้าท่านจะเปิดกลุ่ม
เปิดคริสตจักรแล้วท่านกลัวคนด่า ท่านอย่ามาเปิดดีกว่า
สารพัดเลย

จะพูดเรื่องผิด พิศดาร บอก กินไอติมกะทิของนายแกะ
แล้ว ท้องเสีย กินท้องเสียทั้งบ้านเลย กรุเรื่องมาใส่ ว่าร้าย

หมอปาล์ม เนี่ย เออ นุ่นนี่นั่น เห็นทำงานนุ่นนี่นั่น
ว่านี่เต็มไปหมด รับประทานเลยมีแน่นอน ถ้ามันทำให้
ท่านตกในความบาปไม่ได้ มันก็ต้องโจมตีท่าน

ผมเลยอยากหนุนน้ำใจ เวลาพี่น้องหยิบกรรเชียงขึ้นมา
ท่องสโลแกนไปว่า พายไปเรื่อยๆ พี่น้องอย่าเพิ่งออกไปง่ายๆ
พี่น้องใครมีบ้านนะ ผมขออวยพรท่านเลย ถ้าท่านเปิดบ้าน

ขอพระพรเป็นสองเท่าเลย แต่ประเด็นคือว่า ถ้าพี่น้อง
เปิดบ้านมันต้องแย่งชิงพระพรจริงไหม แล้วผมหนุนน้ำใจ
มันต้องพายไปด้วยกัน อย่างน้อยน่ะก็อุ่นใจจริงไหม
ไปด้วยกัน

ประมาณนี้นะครับ อันนี้ก็แบ่งปันในหัวข้อว่า
เราถูกเรียกมาเป็นพันธกิจ พันธกร ที่อยู่ด้วยกัน เราต้อง
ช่วยเหลือกัน ในการรับใช้พระเจ้า และสร้างคริสตจักร
พูดตรงๆที่นี้ก็เป็นคริสตจักรแล้วนะ ใหญ่ด้วย มีตั้งเกือบ
สามสิบกกว่าคน ถึงบางท่าน พระเจ้าจะใช้ในด้านต่างๆ
ผมไม่รู้จริงๆ แต่ว่าที่นี้ก็เหมือนกับเป็นคริสตจักรท้องถิ่นเลย
ผมก็อยากให้พี่น้องมีส่วนร่วม แล้วก็ได้รับพระพรร่วมกัน
พระเจ้าอวยพรนะครับ